

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
Rotel 060303

BESLUT
2017-04-24
Stockholm

Mål nr
F 6821-16

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Östersunds tingsrätts, mark- och miljödomstolen, slutliga beslut 2016-07-08 i mål nr F 1388-15, se bilaga A

KLAGANDE

Forsa Kraftaktiebolag
Veda 133
862 95 Njurunda

Ombud: x

MOTPART

Trafikverket
781 89 Borlänge

Ombud: y

SAKEN

Avvisad talan

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS AVGÖRANDE

1. Mark- och miljööverdomstolen ändrar mark- och miljödomstolens beslut endast på så sätt att Trafikverket förpliktas att ersätta Forsa Kraftaktiebolag för dess rättegångskostnader i mark- och miljödomstolen med 172 437 kr, varav 148 000 kr avser ombudsarvode, jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 8 juli 2016 till dess betalning sker.
 2. Trafikverket ska ersätta Forsa Kraftaktiebolag för dess rättegångskostnader i Mark- och miljööverdomstolen med 35 650 kr avseende ombudsarvode jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från denna dag till dess betalning sker.
-

Dok.Id 1340129

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50 E-post: svea.hovratt@dom.se www.svea.se	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00

BAKGRUND

Trafikverket ansökte den 2 oktober 2014 hos Lantmäterimyndigheten i Sundsvalls kommun om lantmäteriförrättning för genomförande av en kommande järnvägsplan, Dingersjö förlängd mötesstation, som berör bl.a. fastigheten A. Den 5 juni 2015 gav dåvarande ägaren till A, Torrsjö Kraftaktiebolag, in en ansökan om stämning till mark- och miljödomstolen vid Östersunds tingsrätt, med yrkande om att Trafikverket skulle förpliktas att lösa in fastigheten enligt 4 kap. 2 a § lagen om byggande av järnväg. Den 21 april 2016 vann Trafikverkets beslut att anta den aktuella järnvägsplanen laga kraft. I en inlaga till mark- och miljödomstolen den 16 maj 2016 ändrade Torrsjö Kraftaktiebolag sin talan till att avse inlösen enligt 4 kap. 2 § lagen om byggande av järnväg. Efter sammanträde för muntlig förberedelse samt efter att Torrsjö Kraftaktiebolag meddelat att fastigheten A hade överlåtits till dotterbolaget Forsa Kraftaktiebolag och att detta bolag hade inträtt som part i rättegången i stället för Torrsjö Kraftaktiebolag, meddelade mark- och miljödomstolen det nu överklagade beslutet. I beslutet tillät mark- och miljödomstolen taleändringen men avvisade i stället talan på grund av litispensens. Mark- och miljödomstolen beslutade vidare att vardera parten skulle svara för sina rättegångskostnader.

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Forsa Kraftaktiebolag (bolaget) har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska upphäva mark- och miljödomstolens beslut och återförvisa målet till mark- och miljödomstolen för fortsatt behandling. I andra hand har bolaget yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska bifalla bolagets yrkande om ersättning för rättegångskostnader i mark- och miljödomstolen. Bolaget har vidare yrkat ersättning för rättegångskostnader i Mark- och miljööverdomstolen.

Trafikverket har motsatt sig att mark- och miljödomstolens beslut ändras.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Bolaget har till stöd för sin talan anfört följande.

Frågan om avvisning

Såvitt bolaget känner till hade Trafikverket i lantmäteriärende T14448 endast framställt vissa yrkanden som berörde samfälligheter. Även om det talades om markåtkomst för genomförande av arbetsplanen var det inte tal om inlösen av A vid sammanträdet. Bolaget utgick då från att markåtkomst rörande A skulle ske enligt en mellan Trafikverket och Sundsvalls kommun träffad avsiktsförklaring 2014-07-07 enligt vilken Trafikverket skulle förvärva fastigheten A så snart järnvägsplanen Dingersjö förlängd mötesstation vunnit laga kraft. Bolaget kan därför inte se att det pågick någon talan om inlösen av A när stämningsansökan i målet ingavs.

Därtill kommer att det fortfarande inte lär ha begärts inlösen av hela fastigheten A och inte heller den till strömfallsfastigheten knutna delaktigheten i sjön Torringens regleringsföretag. Då yrkandena i lantmäteriförrättningen inte synes helt täcka rättegången i mark- och miljödomstolen, bör därför inte litispensanses föreligga.

När bolaget inskränkte sin talan i mark- och miljödomstolen till att avse ordinarie inlösen av fastigheten, dvs. 2016-05-16, förelåg inte något yrkande om inlösen av hela A hos Lantmäteriet. Alldeles oavsett om parterna under hand talat om inlösen av hela fastigheten och alldeles oavsett om värdeutlåtande rörande A sedermera inhämtats, har inte i förrättningen något yrkande om inlösen preciserats av Trafikverket.

Rättegångskostnader

Som framgår av kallelsen den 28 maj 2015 till lantmäteriförrättning angick denna A endast genom andel i samfälligheter. Bolaget har därför inte uppfattat att det pågick någon lantmäteriförrättning när talan väcktes. Först den 9 juni 2016 fick

bolaget kallelse till lantmäteriförrättning där Trafikverket har yrkat fastighetsreglering gällande del av A. Bolaget har därför haft fullgoda skäl för att väcka talan och bör få ersättning för sina rättegångskostnader.

Tilläggas kan att ett tungt skäl för bolaget att dess yrkanden bör hanteras i mark- och miljödomstolen är att den aktuella värderingsfrågan lämpar sig mindre väl för en lantmäteriförrättning. Detta eftersom det gäller en ovanligt komplicerad värderingsfråga i vilken lämpligen parterna själva inhämtar den bevisning man vill åberopa.

Trafikverket har till stöd för sin inställning anfört följande.

Frågan om avvisning

Trafikverket bestrider att det i lantmäteriförrättningen Y14448 endast ska ha framställts vissa yrkanden som berörde samfälligheter. Trafikverket ansökte om lantmäteriförrättningen den 2 oktober 2014 med syftet att i förrättningen genomföra samtliga de åtgärder gällande markåtkomst och rättigheter som följer av den framtagna järnvägsplanen för anläggning av mötesstationen vid Dingersjö. Det framgår också av innehållet i Trafikverkets ansökan om lantmäteriförrättning.

Att Lantmäteriet i kallelsen den 28 maj 2015 skrivit att vissa fastigheter inte är direkt berörda i ärendet annat än genom andel i samfälligheter gäller inte A, vilket framgår av kallelsen. Av ”nämnda fastigheter” ingår inte A. Av kallelsen framgår vidare att markåtkomst, genom köp eller överföring till järnvägsfastigheten, och ersättning för mark som tas i anspråk skulle behandlas vid sammanträdet.

Bolagets ändrade talan om inlösen enligt lagen om byggande av järnväg motsvaras i sin helhet av vad Trafikverket enligt fastighetsbildningslagen kan yrka för genomförande av planen i lantmäteriförrättningen. Vad bolaget anfört om eventuella kostnader för deltagande i Torringens regleringsföretag saknar betydelse i förhållande till den avvisade talan. Krav på ersättning för kostnader kan prövas även i förrättningen. Sammantaget delar Trafikverket mark- och miljödomstolens uppfattning att bolagets ändrade talan om inlösen ska avvisas enligt principen om litispensens

eftersom saken redan är föremål för prövning i den pågående lantmäteriförrättningen. Ett avgörande i förrättningen omfattar talan om inlösen i sin helhet.

Rättegångskostnader

Järnvägsplanen, med plankartor, hade sedan tidigare varit utställd för granskning och bolaget var väl införstådd med att A skulle komma att beröras i frågan om markåtkomst för järnvägsändamål i samband med genomförandet av planen. Att Trafikverket skulle ha yrkat fastighetsreglering gällande endast en del av A vid en kallelse till lantmäteriförrättning den 9 juni 2016 stämmer inte. Trafikverkets uppfattning är att det redan vid tidpunkten för talans väckande i juni 2015 var klart att det pågick en lantmäteriförrättning och att samtliga parter var införstådda med att A berördes av markåtkomst för järnvägsändamål enligt gällande plan. Kallelse till sammanträdet i juni 2015 var skickad till bolaget den 28 maj 2015.

Trafikverket vidhåller att det saknades tillräckliga skäl att väcka talan om förtida inlösen. Det grundar Trafikverket på en sammantagen bedömning där det beaktas att rekvisiten för en sådan inlösen inte var uppfyllda och att det inte heller var sannolikt att klaganden skulle kunna uppnå någon väsentlig vinst genom talan. I det här fallet, beaktat den redan fastställda järnvägsplanen och den redan pågående lantmäteriförrättningen, framstår inte heller talan om förtida inlösen som ett nödvändigt eller tidsbesparande alternativ. Trafikverket delar inte klagandens uppfattning om att värderingsfrågan lämpar sig mindre väl för en lantmäteriförrättning. Lantmäteriet har förordnat en sakkunnig för att i möjligaste mån säkerställa en korrekt värdering av bolagets fastighet. Ett ersättningsbeslut kan överklagas särskilt och det finns regler om fördelning av kostnader som uppkommer i samband med det. Bolaget kan också framställa yrkanden om annan ersättning inom ramen för förrättningen. Beträffande frågan om rättegångskostnaderna i övrigt vidhåller Trafikverket det som anförts i mark- och miljödomstolen. Det är korrekt att vardera parten står sina egna rättegångskostnader i det här fallet. Har bolaget inte framgång med överklagandet ska bolaget även stå sina egna rättegångskostnader i Mark- och miljööverdomstolen. Grunden för det är att det inte föreligger skälig grund för överklagandet.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS SKÄL

De frågor som Mark- och miljööverdomstolen ska pröva är dels om det var rätt att avvisa bolagets talan i mark- och miljödomstolen om inlösen på grund av att det pågår ett förfarande om samma sak hos lantmäterimyndigheten, dels om det i fråga om rättegångskostnaderna fanns skäl att frånga huvudregeln i 4 kap. 5 § lagen om byggande av järnväg, som i det här fallet skulle innebära att Trafikverket ska ersätta bolaget för rättegångskostnaderna i mark- och miljödomstolen, och i stället tillämpa 15 kap. 8 § plan- och bygglagen.

Frågan om avvisning

Bolaget väckte inledningsvis talan om inlösen av fastigheten A enligt 4 kap. 2 a § lagen om byggande av järnväg, s.k. förtida inlösen. En sådan talan var möjlig, eftersom det då inte fanns någon gällande järnvägsplan. Under tiden som målet handlades i mark- och miljödomstolen antogs en järnvägsplan. Trafikverket har anfört att A skulle lösas in enligt planen. Bolaget har inte gett uttryck för någon annan uppfattning. Järnvägsplanen vann laga kraft den 21 april 2016 och det var därmed inte längre möjligt för bolaget att föra en talan om förtida inlösen. Bolaget ändrade då sitt yrkande i mark- och miljödomstolen till att avse inlösen enligt 4 kap. 2 § lagen om byggande av järnväg. När bolaget ändrade sin talan pågick emellertid en förrättning hos lantmäterimyndigheten med anledning av järnvägsplanen. I den förrättningen ska frågan om inlösen av bl.a. A prövas. Frågan är då om bolaget får föra talan i mark- och miljödomstolen i tvistemål om inlösen av samma fastighet.

För talan i tvistemål gäller 13 kap. 6 § rättegångsbalken, där det anges att ny talan angående fråga, varom redan är rättegång mellan samma parter, inte får tas upp till prövning (litispendens). Bestämmelsen tar sikte på fall där det är fråga om två rättegångar i domstol. I förevarande fall är det redan pågående förfarandet anhängigt vid en förvaltningsmyndighet. I förfarandet behandlas emellertid den inlösenfråga som bolaget vill föra talan om vid mark- och miljödomstolen. Lantmäterimyndighetens

beslut kan dessutom överklagas till mark- och miljödomstolen. Starka skäl talar därför för att principen i 13 kap. 6 § rättegångsbalken bör tillämpas.

Bolaget har anfört att Trafikverket vid tidpunkten för taleändringen inte hade framställt något yrkande om inlösen av fastigheten A i förfarandet hos lantmäterimyndigheten och att det förfarandet därmed inte hindrade att bolaget förde talan om inlösen vid domstol. Förrättningen hos lantmäterimyndigheten syftade emellertid till att den lagakraftvunna järnvägsplanen skulle genomföras. Frågan om inlösen av fastigheten A skulle behandlas enligt planen och lantmäterimyndigheten hade vidtagit åtgärder för detta. Trots att något uttryckligt yrkande inte hade framställts får det därmed anses att ett förfarande för inlösen pågick vid tidpunkten för bolagets taleändring i mark- och miljödomstolen.

Med hänsyn till det anförda ska mark- och miljödomstolens avvisningsbeslut inte ändras.

Frågan om rättegångskostnader

Enligt 4 kap. 5 § lagen om byggande av järnväg ska i mål om inlösen och ersättning expropriationslagen tillämpas. I den lagen föreskrivs som huvudregel i fråga om fördelningen av rättegångskostnaderna att den som ansöker om expropriation ska svara för samtliga kostnader som uppkommit i målet i mark- och miljödomstolen. Den undantagsbestämmelse i 15 kap. 8 § plan- och bygglagen (2010:900) som mark- och miljödomstolen har tillämpat förutsätter att talan har ogillats på en viss grund. I det här fallet har bolagets talan inte prövats i sak och bestämmelsen är därför inte tillämplig. I stället ska Trafikverket enligt huvudregeln ersätta bolaget för dess rättegångskostnader i mark- och miljödomstolen.

Bolaget yrkade ersättning med 172 437 kr samt mervärdesskatt på beloppet, varav 148 000 kr avsåg arvode för 48 timmars arbete. Vidare avsåg beloppet avgift för stämningsansökan med 2 800 kr och utlägg för tekniskt biträde med 21 637 kr. Trafikverket vitsordade 40 timmars arbete som skäligt i och för sig. Avdraget för tid angavs avse det tekniska biträdets utredning och dotterbolagets övertagande av talan.

Trafikverket bestred att betala det tekniska biträdets utredning rörande status och underhållsbehov av anläggningen. Motiveringen var att det är ägaren som är skyldig att underhålla anläggningen och frågan hade inte haft någon betydelse för målet.

Trafikverket bestred även att betala mervärdesskatt med motiveringen att bolaget kunde göra avdrag för den och att den därmed inte utgjorde någon kostnad för bolaget.

När det gäller yrkad kostnad för den utredning som hade gjorts av det tekniska biträdet framgår det av handlingarna att den gavs in tillsammans med stämmningsansökan. Den åberopades för att visa de underhållsåtgärder som måste göras för att rusta upp anläggningen, som en grund till varför inlösen av fastigheten inte kunde avvakta att järnvägsplanen vann laga kraft. Därmed får kostnaden för utredningen anses ha varit skäligen påkallad i målet och kostnaden ska därför ersättas av Trafikverket.

Av kostnadsräkningen som bolaget gav in till mark- och miljödomstolen framgår att det arbete som lades ner på målet efter att järnvägsplanen hade vunnit laga kraft är av begränsad omfattning. En stor del av det arbetet gjordes i anledning av den muntliga förberedelse som hölls den 31 maj 2016, där framför allt frågan om bolagets ändrade talan kunde tillåtas samt frågan om rättegångskostnader behandlades. Därför bör bolaget tillerkännas yrkad ersättning avseende arbete i sin helhet.

När det gäller bolagets yrkande om ersättning för mervärdesskatt, framgår av rättspraxis att en part som yrkar ersättning för utgiven mervärdesskatt har att, efter invändning från motparten, förklara varför skatten är en slutlig kostnad (se NJA 2014 s. 318). Eftersom bolaget inte har gjort det i detta fall ska bolaget inte tillerkännas ersättning för mervärdesskatt.

Mark- och miljööverdomstolen bifaller således bolagets andrahandsyrkande och förpliktar Trafikverket att ersätta bolaget dess yrkade rättegångskostnader med undantag för den del som avser mervärdesskatt.

Beträffande rättegångskostnaderna i Mark- och miljööverdomstolen framgår av 7 kap. 3 § expropriationslagen att om en sakägare överklagat ska 18 kap. rättegångsbalken tillämpas beträffande skyldigheten att svara för kostnad i högre rätt.

Utgången i Mark- och miljööverdomstolen innebär att mark- och miljödomstolens beslut inte ändras i fråga om avvisning, men i fråga om rättegångskostnaderna. Bolaget är således vinnande part i den delen. Bolaget har uppgett att det belopp som yrkas endast avser arbetet med överklagandet avseende rättegångskostnaderna och Trafikverket har vitsordat beloppet. Yrkat belopp ska därmed utdömas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast 2017-05-22

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Anna Tiberg, Roger Wikström, referent, och Ingrid Åhman samt tekniska rådet Jan Gustafsson.

Föredragande har varit Julia Nyberg.

ÖSTERSUNDS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

SLUTLIGT BESLUT
2016-07-08
Meddelat i
Östersund

Mål nr F 1388-15

KÄRANDE

Forsa Kraftaktiebolag
Veda 133
862 95 Njurunda

Ombud: x

SVARANDE

Trafikverket
Box 810
781 28 Borlänge

Ombud: y

SAKEN

Ansökan om stämning gällande expropriation av strömfallsfastigheten A i Sundsvalls kommun

SLUTLIGT BESLUT

Mark- och miljödomstolen avvisar Forsa Kraftaktiebolags talan.

Vardera parten ska stå för sina rättegångskostnader.

BAKGRUND

Torrsjö Kraftaktiebolag har, jämlikt 4 kap 2 a § lag (1995:1649) om byggande av järnväg ansökt om stämning mot Trafikverket med yrkande om förtida inlösen av strömfallsfastigheten A. Som grund för yrkandet angavs bland annat att fastigheten skulle komma att behövas för järnvägsändamål samt att synnerliga skäl för

Dok.Id 251545

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 708	Storgatan 6	063-15 06 00	063-15 06 88	måndag – fredag
831 28 Östersund		E-post: mmd.ostersund@dom.se		08:00-16:00
		www.ostersundstingsratt.domstol.se		

förtida inlösen förelåg. A berörs av en järnvägsplan för vilken Trafikverkets antagandebeslut överklagats.

Trafikverket har å sin sida bestritt yrkandet.

Mark- och miljödomstolen vilandeförklarade målet då Trafikverket framförde att regeringens beslut i fråga om järnvägs- och vägplanerna snart kunde förväntas. Mark- och miljööverdomstolen upphävde vilandeförklaringsbeslutet och målet upptogs till ny handläggning hos mark- och miljödomstolen. Den 21 april 2016 (N2015/05534) fattade regeringen beslut i fråga om de överklagade väg- och järnvägsplanerna till följd varav Trafikverkets antagandebeslut vann laga kraft.

Vid sidan av detta mål pågår sedan 2 oktober 2014 en lantmäteriförrättning med ärendenummer Y14448 för att genomföra järnvägsplanen i vilken frågan om inlösen av A genom fastighetsreglering behandlas.

Torrsjö Kraftaktiebolag har med anledning av att järnvägsplanen vunnit laga kraft ändrat sin talan till att i stället avse inlösen av A i enlighet med reglerna i 4 kap 2 § lag om byggande av järnväg.

Torrsjö Kraftaktiebolag har under processens gång överlåtit A till det helägda dotterbolaget Forsa Kraftaktiebolag, som övertagit den väckta talan i målet.

Båda parter har yrkat ersättning för rättegångskostnader. Part har bestritt motparts kostnadsyrkande.

SKÄL FÖR BESLUTET

1. Mark- och miljödomstolen konstaterar att Forsa Kraftaktiebolag ändrat sitt yrkande från att avse förtida inlösen enligt 4 kap 2a § lag om byggande av järnväg till att avse talan om inlösen jämlikt 4 kap 2 § samma lag.

Enligt huvudregeln för tvistemål i rättegångsbalken må väckt talan inte ändras.

Mark- och miljödomstolen anser att yrkandet om inlösen jämlikt 4 kap 2 § lag om byggande av järnväg visserligen är en annan talan än den ursprungligt väckta talan. Det nya yrkandet grundar sig dock i huvudsak på väsentligen samma rättsfakta, bortsett från att förutsättningen att förefintligheten av en icke laga kraftvunnen järnvägsplan bortfallit. Justeringen är således snarast att se som en inskränkning av talan. Mark- och miljödomstolen bedömer därför att taleändringen i sig är att anse som tillåten.

2. Det pågår emellertid parallellt med det i mark- och miljödomstolen pågående målet en lantmäteriförrättning. Inom ramen för lantmäteriförrättningen avses A genom fastighetsreglering överföras till av Trafikverket ägd fastighet med stöd av gällande järnvägsplan. I lantmäteriförrättningen kommer en värdering att göras av A.

Av 13 kap 6 § rättegångsbalken följer att en ny talan angående fråga, varom redan är rättegång mellan samma parter, inte får upptas till prövning (litispendens). Denna allmänna processrättsliga grundsats anses tillämplig vid fastighetsbestämning enligt 14 kap. fastighetsbildningslagen (se prop. 2000/01:138 s. 53). Lantmäterimyndigheten kan därför inte genom fastighetsbestämning pröva en fråga enligt 14 kap. fastighetsbildningslagen som redan är föremål för prövning i domstol. En domstol kan å andra sidan, sedan en ansökan om fastighetsbestämning anhängiggjorts, inte pröva motsvarande fråga i tvistemål. Mark- och miljödomstolen bedömer att principen om litispensens också är tillämplig när det finns pågående mål i domstol om inlösen av fastighet med stöd av en lagakraftvunnen järnvägsplan enligt lag om byggande av järnväg och en samtidigt pågående lantmäteriförrättning för att genom fastighetsreglering genomföra planen. De frågor som prövas avser samma sak – ersättningen för den fastighet som Trafikverket måste förvärva för att kunna genomföra järnvägsplanen.

Mark- och miljödomstolen anser att sedan talan ändrats från att avse förtida inlösen till inlösen enligt 4 kap 2 § lag om byggande av järnväg avser det nu aktuella målet, som inleddes 2015, samma sak (sakens identitet) som redan prövas i lantmäteriförrättningen. Lantmäteriförrättningen är redan pågående sedan 2014 och det är fråga om samma parter i båda prövningarna – ägaren av A och Trafikverket. Forsa Kraftaktiebolags talan ska därför avvisas enligt principen om litispendens.

3. I 4 kap. 5 § lag om byggande av järnväg regleras frågan om hur rättegångskostnader ska fördelas om talan ogillas i ett mål om inlösen och ersättning som väckts av en fastighetsägare. Bestämmelserna i 15 kap. 8 § plan- och bygglagen ska då tillämpas. Av 18 kap 5 § rättegångsbalken följer att om parts talan avvisas ska den parten anses som tappande. Det innebär att domstolen får förordna att den som väckt talan ska bära sina egna kostnader om rättegången inletts utan tillräckliga skäl. Om rättegången inleddes trots att det måste ha varit uppenbart att för den som väckte talan att talan väcktes utan skälig grund, får domstolen dessutom förplikta den som väckte sådan talan att ersätta motparten för dennes rättegångskostnader.

Mark- och miljödomstolen anser att vid tidpunkten för talans väckande fanns det anledning för Torrsjö Kraftaktiebolag att initiera en process om förtida inlösen. Vid tiden för ansökan om stämning hade järnvägsplanen överklagats, men någon bestämd tidplan för regeringens prövning fanns inte. Mot hänsyn till att det samtidigt som talan väcktes i mark- och miljödomstolen pågick en lantmäteriförrättning som det kallats till ett förrättningsammanskrivande i före talan väcktes och talan avvisats bedömer domstolen att rättegången inletts utan tillräckliga skäl. Därför ska vardera parten stå sina egna rättegångskostnader.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (DV 428)

Överklagande senast den 29 juli 2016. Prövningstillstånd krävs.

På mark- och miljödomstolens vägnar

Lars Nyberg

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Lars Nyberg och tekniska rådet Mats Andersson